

telse paa Papiret, men at der i Realiteten ingen vil blive, saa havde jeg Lyst til at spørge: Hvorfor kæmper det ærede Medlem saa stærkt for at faa noget, som kun er paa Papiret og ingenting bliver i Realiteten? Sammenholdt med det, der blev sagt af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), har det ogsaa sin Interesse. Det sidste ærede Medlem sagde, at Arbejderne kun vilde faa en Brøkdél af det, men derimod vilde aabenbart Fabrikkerne faa Hovedparten deraf. Det er en ren og skær Beskyttelse, selv om man søger at indsmugle den under andre Former.

Naar det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) sagde, at Fabrikkerne skulde til Gengæld give Afkald paa de 10 pCt., som de konventionelt have, saa vil jeg sige til det ærede Medlem: Prøv, om De kan faa de Herrer til at give Afkald paa de 10 pCt., saa kan der være Tale om, at vi kunne give dem det ad anden Vej. Jeg tror sikkert, de ville beholde de 10 pCt.

Saa har jeg kun med Hensyn til den ekstraordinære Pension en kort Bemærkning at gøre, en Henstilling til det nuværende Ministerium. Jeg har tidligere fremhævet, at der efter min Formening ikke findes et saa reelt Skel mellem honorarlønnede Stillinger og statslønnede Embeder, som man tit giver det Udseende af. Der er Masser af Ting, som f. Eks. Ejendomsskyldkontoret, som er nævnt i disse Dage under den Hald'ske Affære, der ere saa rene og skære Statsinstitutioner, at jeg ikke ser, med hvilken Ret der skal gøres Forskel paa Statsembeder og en Stilling, der er honorarlønnet. Jeg mener ikke, at der kan drages et skarpt Skel her, det forekommer mig, at hvad der er Statens, er Statens.

Jensen-Sønderup: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem fra Holbæk (Rode), at han har fuldstændig Ret i, at jeg kunde være vel tjent baade med det ene og med det andet. Men der er ikke Spørgsmaal om, hvad jeg kan være mere eller mindre tjent med. Jeg hævder, at samtlige Forhold vare af den Natur, at der ikke for mig var nogen Anledning til at forære Statskassen Penge. Hvordan jeg vil disponere over dem, om jeg vil følge den Anvisning, det ærede Medlem eller andre ærede Medlemmer have givet mig, eller jeg vil disponere paa anden Maade, maa de Herrer virkelig overlade til mig selv at afgøre.

Jeg gentager, er der nogen, der mener, at jeg ikke længere udfylder Pladsen som Hypotekbankdirektør paa fyldstgørende Maade, saa er jeg villig til at afgive den. For Resten vil jeg sige, at hvis man den Gang havde stillet mig Valget mellem at tage Stillingen i Hypotekbanken eller Pensionen, havde jeg valgt Pensionen . . . (Afbrydelse) . . . Ja, rent økonomisk set, siger det sig selv, at 6,000 Kr. ere betydeligt mere paa Landet end 8,000 Kr. i København.

N. P. Jensen (Københavns 3die Valgkreds): Da jeg havde Ordet den 8. November, omtalte jeg Spørgsmaalet om Udførelsen af Forsvarslovene under den forhaandenværende finansielle Misere. Jeg gjorde derved opmærksom paa, at det ved Gennemførelsen af de organisatoriske Love gjaldt om at tage visse Hensyn, man maatte gennemføre dem efterhaanden som Nødvendigheden bød det. Thi hvis man forcerede Gennemførelsen, vilde man give de Folk Vaaben i Hænde, som saa stærkt udtalte sig mod Militærudgifterne, og som naturligvis ville udtale sig endnu stærkere mod dem under de nuværende Forhold. Desuden kommer hertil et andet Moment. Det vil være bekendt, at disse Love i Virkeligheden ere blevne jagede igennem Tinget uden at blive behandlede. Det er derfor nødvendigt, at de ikke blive gennemførte alt for hurtigt. Se vi tilbage i Tiden, skal jeg gøre opmærksom paa, at Hærloven af 6. Juli 1869 først blev gennemført den 27. September samme Aar, Hærloven af 1880, som blev vedtagen i Juli, blev først gennemført den 1. Oktober, og Hærloven af 1894, der blev vedtagen den 13. April, blev først gennemført i Efteraaret, saa man behøver ikke at haste alt for stærkt. Ikke desmindre lader det til, at man i høj Grad vil fremskynde Gennemførelsen, og det var det, som gav mig Anledning til at komme ind paa nogle Bemærkninger herom.

Jeg gjorde da opmærksom paa, at for Marinens Vedkommende havde man benyttet Lovens Bestemmelser til en Mængde Forfremmelser, idet man i en Kaptajnsklasse paa i alt 44 paa en Gang udnævnte 11 nye Kaptajner. For Hærens Vedkommende kom jeg ogsaa ind paa forskellige Spørgsmaal om Ting, der burde gennemføres, og Ting, som kunde opsættes til senere Tider. Men jeg tilstaar, at alle de Bemærkninger, jeg fremsatte i den Anledning, havde jeg ikke ventet at faa Svar paa af den højtærede fungerende Forsvars-